

Dva sprievody

Milí bratia a sestry, z času na čas sa dajú vidieť na našich uliciach rôzne sprievody – každý to už zažil a možno sme aj sami boli súčasťou takého sprievodu, vytvárali sme ho. Sprievod zjednocuje ľudí v nejakej veci, ľudia, čo sú v ňom zapojení, chcú manifestovať niečo, ide im o vec, ktorá sa dotýka ich všetkých. Medzi sprievody, ktoré bývajú najčastejšie, patrí bezpochyby pohrebný sprievod. Myslím, že viacerí z nás, ba možno všetci, čo sme tu, sme už boli na pohrebe a odprevádzali sme niekoho na poslednej ceste.

V duchu sa prenese o dve tisícročia späť do mestečka Naim, kde sa práve stretávajú dva rozličné sprievody.

Na čele jedného je Ježiš. Tento sprievod je sprievodom ľudí, ktorí počúvajú živé slová Vykupiteľa. Uverili mu, že im môže dať niečo lepšie, ako mali doteraz, že im môže dať nový život. Druhý sprievod je sprievod smrti, smútku a beznádeje. Niet iného východiska, ako mŕtveho mládenca pochovať. A určite mi dáte za pravdu, že pochovať mladého človeka, navyše ak je to jediný syn vdovy, je naozaj veľmi, veľmi smutné. Podľa židovských obyčajov bolo telo chlapca zabalené do plátna. Niesli ho na nosidlách. Pri takýchto príležitostiach bolo zvykom, že si najali tzv. plačky, ktoré hlasito nariekali a upútavali pozornosť. Od okoloidúcich sa očakávalo, že sa k pohrebnému sprievodu pripoja. Do tejto situácie prichádza Ježiš. Keď uvidel vdovu, prišlo mu jej ľúto. Lukáš tu použil sloveso, ktoré zodpovedá hebrejskému slovu raham, ktoré sa viackrát používa v Starom zákone a označuje silné dojatie, ktoré zachvacuje človeka veľmi hlboko v jeho vnútri. Nasledujúce gesto je gestom mocného Pána nad životom a smrťou: „Mládenec, hovorím ti, vstaň!“ Chýr o tom sa zrejme rýchlo rozšíril a Ježiša označili za veľkého proroka, cez ktorého Boh navštívil svoj ľud.

Obraz vzkriesenia naimského mládenca je obrazom vykúpenia celého ľudstva. Mŕtvy mládenec je symbolom ľudstva, ktoré je v zajatí hriechu a smrti.

Podľa sv. Pavla a jeho listu Efezanom (2,1) bolo ľudstvo pre svoj hriech mŕtve. Ale Bohu nás bolo veľmi ľúto, preto poslal Ježiša, aby nás vzkriesil k životu. Tak ako si ani mŕtvy chlapec nezaslúžil ani nevyprosil život, aj voči nám je Boh taký istý, keď nám dáva zdarma šancu žiť a byť spasení. A keby sme si pokračovali v čítaní siedmej kapitoly Lukášovho evanjelia, z ktorej je tento úryvok, zistili by sme, že vzápätí prišli k Ježišovi posli Jána Krstiteľa, ktorý sa pýta, či je naozaj Mesiáš. Kristus odpovedá: „Chodte a povedzte Jánovi, čo ste videli a počuli: slepí vidia, chromí chodia, malomocní sú čistí, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú a chudobným sa zvestuje evanjelium.“ Vidíme, že poslanie Pána Ježiša bolo naozaj to, aby oživil naše spojenie s Bohom, aby otváral naše oči, uši, srdce pre prijatie jeho dobrej zvesti, aby sme mohli žiť.

Jeden úspešný mladý muž sa dozvedel, že jeho bývalá spolužiačka je ťažko chorá, zomiera na rakovinu. Hlboko sa ho to dotklo a išiel ju navštíviť. Myslel si, že ju nájde veľmi smutnú, až zúfalú z toho, že musí taká mladá zomrieť. Bol však veľmi prekvapený, keď ju našiel usmiatu. Ležala na smrteľnej posteli a napriek tomu bolo cítiť z nej radosť. Nevedel to pochopiť. Ona mu však povedala: Vieš, my sme sa doma vždy večer spoločne modlievali a mladší brat každý deň prečítal krátky úryvok z Biblie. Ja som sa vždy snažila veriť Bohu a moji rodičia ma viedli k tomu, aby som zachovávala Božie prikázania. Ja mu verím aj teraz, že smrťou sa dostanem k nemu a budem s ním naveky šťastná.

Znova si v duchu predstavme tie dva sprievody. Oni tu totiž sú stále. Duchovne. Jeden je sprievod života, druhý je sprievod smrti. A my sa máme rozhodnúť. Slobodne, bez nátlaku. Ak veríme Ježišovi, potom sme vyhrali. A ani smrť nebude pre nás definitívnym koncom. Amen.

*Volám Ťa, Pane,
ponáhľaj sa ku mne,
počúvaj môj hlas,
keď Ťa zavolám!
Nech moja modlitba
je ako kadidlo
a obeť večerná
pred Tvojou tvárou!*

*Postav mi, Pane, k ústam stráž
a pozorne ich bránu ochraňuj.
Nedovoľ srdcu ku zlému sa kloniť
a konať veci nepekne
vospolok s mužmi hriechu:
nech nechutí mi to, čo chutná im!*

*Dobre je,
ak ma spravodlivý šľahá.
To mi je ako olej na hlavu,
tomu sa nikdy nevzopriem,
iba sa pomodlím
pri každom udere.*

*Pod nohou ich kniežat
sa skaly zosýpali.
Vtedy im bolo milé
počuť moju reč.
Ako sa pod pluhom zosýpa zem,
tak naše kosti do hrobu sa sypú.*

*Na Teba hľadím moje oči, Pane.
V Teba verím, nezbav ma života!
Zachráň ma z pasce,
čo mi nastavili,
z osídla zlých ma vyslobod'
Do vlastných sietí
nech sa zapletú,
ja sám však pomimo prejdem.*

Božie kráľovstvo sa dá národu, ktorý bude prinášať ovocie

(Mt 21, 33-43,45-46)

Istý hospodár vysadil vinicu. Potom ju prenajal vinohradníkom. a odcestoval ... Napokon k nim poslal svojho syna „Vám sa Božie kráľovstvo vezme a dá sa národu, ktorý bude prinášať úrodu.“

Obrazy trpezlivej Božej starostlivosti pri budovaní vinice Kráľovstva možno rovnako aplikovať na starozákonné, ako aj na novozákonné obdobie. Všetko je vybudované: štruktúra, náuka, sviatosti, skúsenosti a príklady svätých... Lisom môže byť oltár i prenasledovania... Hospodár posielala tisíce poslov i svojho Syna, stará sa z každej stránky, vinicu ošetruje a čistí, len ovocia je vo svete stále tak málo! Napokon, stačí sa pozrieť na seba a porovnať si dary a možnosti na jednej strane a ovocie na druhej. Deficit narastá... Ježiš upozorňuje, že nebude donekonečna. Boh rešpektuje slobodu, ale keď budem stále odmietať jeho pozvania a ponuky, obráti sa na iného... „Neodnímaj, Pane, svoju ruku...!“ volám so žalmistom. Lebo „keď Pán odníme svoju ruku, všetko hynie“. Chceme prinášať úrodu... „Otec je tým oslávený, že prinášate veľa ovocia,“ zaznieva odpoveď. Veď Pán si môže aj z kameňov urobiť účinných apoštolov. Čo však zostane nám, ak sa nám „Kráľovstvo vezme a zverí sa inému?!“ Pane, pozhovej „ešte rok“, okop, pohnoj, očisti... „možno ešte prinesiem úrodu“, a možno trochu už aj dnes.

Mons. Marián Gavenda „Jednohubky“

Kňazská vysviacka:

V sobotu 11. júna 2016 pri svätej omši o 9.30 hod. v Katedrále sv. Martina v Bratislave vysväť otec arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský šiestich kňazov a štyroch diakonov pre službu v Bratislavskej arcidiecéze. Pozývame Vás k účasti na slávnosti vysviacky, ale najmä k modlitbe za požehnanú a vernú službu nových robotníkov v Pánovej vinici.

Podakovanie:

Ďakujem za vašu obetavosť pri slávení procesie na oslavu Kristovho tela a krvi. Ďakujem zvlášť staviteľom oltárikov, deťom v krojoch, spevákom a miništrantom.

Utorok:

Pri sv. omši spievajú naši mladí. Pozývam mladých na mládežnícku sv. omšu.

Liturgická poznámka:

Pri požehnaní - keď kňaz udeľuje požehnanie s Najsvätejšou Oltárnou Sviatosťou, sa veriaci ľud prežehnáva.

Pripravil si mi telo

Nechcel si ani obeť, ani dar, ale dal si mi telo. Vtedy som povedal: Hľa, prichádzam - vo zvitku knihy je napísané o mne -, aby som plnil tvoju vôľu, Bože (porov. Hebr 10,5-7).

Všetky starozákonné obety a dary boli dobré len na to, aby si vyvolený národ po celé generácie pripomínal žalostnú realitu vyhnania z raja a Božiu veľkosť, aby si uvedomoval svoju hriešnosť i priepastnú vzdialenosť od Boha. Situáciu to neriešilo, ale nádej zostávala. Zo „zvitku knihy“ bolo zrejmé, že Boh nejaký plán spásy pripravuje.

Pane,

ty si prijal Boží plán spásy za svoj tým, že poslušne, pokorne a dobrovoľne si vzal na seba ľudský spôsob existencie. Neslýchané - Boh sa stal bezbranným ľudským tvorom! Už samo osebe to muselo byť nepredstaviteľným ponížením. Ale tým sa tvoja obeť za nás práve začína. Završuje sa až na Kalvárii. Prosím, pomôž mi pochopiť, akou hodnotou je v Božích očiach poslušnosť a čo všetko možno vyčistiť z poníženia, z choroby, z bolesti a zo smrti, ak ich človek prijíma pokorne a aspoň s trochou vďačnosti ako súčasť Božieho plánu spásy.

Marie Svatošová „Tykadlom viery“

Sväté omše v 10. týždni Cezročného obdobia - (C)

6.VI. pondelok

09:00 kňazská rekolekcia- sv. omša v Častej

7.VI. utorok

18:00 Za ě Štefana a Annu Kulifajových a dcéru Annu

8.VI. streda

18:00 Svätá omša v Štefanovej

9.VI. štvrtok

18:00 Za ě z rodiny Ciferskej a Kročkovej

10.VI. piatok

18:00 Za ě Miroslava Vlnika, rodičov a brata

11.VI. sobota

----- Bratislava - vysviacka kňazov

Upratovanie kostola: 203 - 228

12.VI. Jedenásta nedel'a Cezročného obdobia- C

08:00 Za zdravie a Božiu pomoc (Anna)

Lektori: Jurčovičová M., Blahová M.

11:00 Za farníkov

Lektori: Hajičková M., Polanská Z..

14:00 Posvätný ruženec, litánie

Liturgický kalendár

6.VI. pondelok	Sv.Norbert, biskup - Esp
7.VI. utorok	Sv.Robert, reholník
8.VI. streda	Sv. Medard, biskup
9.VI. štvrtok	Sv.Efrém, diakon a učiteľ Cirkvi - Esp
10.VI. piatok	Bl. Diana, panna
11.VI. sobota	Sv.Barnabáš, apoštol - Sp

Annino proroctvo a návrat do Nazareta

„Práve v tú chvíľu prišla aj ona, velebila Boha a hovorila o ňom všetkým, čo očakávali vykúpenie Jeruzalema. A keď vykonali všetko podľa Pánovho zákona, vrátili sa do Galiley, do svojho mesta Nazareta“ (Lk 2, 38 - 39).

I. Duša moja, rozjímaj o tom, ako prorokyňa Anna, plná Ducha Svätého, velebí božské Dieťa a svojimi slovami potvrdzuje proroctvá, ktoré o ňom pred stáročiami vyrekli izraelskí proroci. Pozri, s akou láskou a radosťou naň hľadíš, klania sa mu a ďakuje mu.

Ježišu, daj sa poznať aj môjmu srdcu. Radosť môjho srdca, otvor a osvieť oči mojej mysle. *„Daj mi chápanie a ja tvoj zákon zachovám a celým srdcom sa ho budem pridržať“* (Ž 119, 34). Pane, daj sa mi poznať, aby som Ťa milovala a z celého srdca zachovávala tvoj svätý zákon, pretože ešte Ťa dostatočne nepoznám ani nemilujem. Ba často Ťa urážam, pretože väčšmi milujem seba a stvorenia, svoje chůtky a to, čo mi vyhovuje, a správam sa, akoby som Ťa nepoznala.

Život môjho srdca, bez teba som slepá, mŕtva a pozbavená milosti. Ty si moja spása, ty si moje svetlo, bez teba som iba tma. Ty si moje božské slnko a potešenie môjho srdca. Pomôž mi, aby som Ťa skutočne milovala. Daj mi čistú lásku, aby som nič nemilovala viac než teba. Nech oheň lásky zničí vo mne všetku nečistotu. Ježišu, spáľ vo mne všetko, čo nie si ty, lebo iba ty si moje jediné dobro a život môjho srdca a mojej duše.

II. Duša moja, rozjímaj o tom, že len čo Matka krásnej lásky splnila predpis zákona, vrátila sa spolu so svojim manželom Jozefom a dieťaťom Ježišom do Nazareta. Potom, ako ju svätý Simeon a prorokyňa Anna spoznali a uctili si ju ako Pánovu matku, pokorne odchádza do ticha. Mária sa zahaľuje do pokory a uľahuje sa do svojho nazaretského domčeka.

Duša moja, nauč sa od nej, ako máš uchovávať Pánove milosti v pokornom mlčaní a žiť v ustavičnej vnútornej sústredenosti srdca. Utiahni sa spolu s Ježišom a Máriou do nazaretského domu a uč sa v tejto škole pokory. Pozri, ako táto veľká matka - ktorú Boh urobil matkou večného Slova a ako takú ju dal poznať ľuďom - nezostáva v chráme, aby jej tam prejavovali úctu a obdiv, ale odchádza a skrýva sa do skromného nazaretského domu. Chudobná, opovrhovaná a neznáma ukrýva a chráni v hlbokom mlčaní milosti, ktoré jej Pán dal, a spolu s Ježišom sa skrýva v Bohu.

Uvažuj o tom, ako sa správaš ty. Všimni si, že máš veľmi rada, keď si Ťa ľudia ctia a chvália, a že Ťa veľmi trápi, keď tebou opovrhujú, keď na teba neberú ohľad alebo keď Ťa tvoji nadriadení napomínajú. Snaží sa ukryť svoje chyby a hľadáš rôzne výhovorky, len aby si nestratila ľudské uznanie.

Ak chceš žiť v spoločnosti Ježiša a Márie, vstúp do školy pokory, ktorú nájde v nazaretskom domčeku.

Mária Celesta Crostarosa „Meditácie...“

„Biblia sa neponáhľa s lacnou útechou...“

Vo východnej Európe sme mali možnosť v novembri v roku 1989 prežiť pocit dejín... Udalosti, ktoré zakladali novú epochu a niektorí sa dokonca mohli cítiť ako tvorcovia dejín, pretože sa na nich aktívne podieľali.

Podobné pocity sa ma zmocnili vo chvíľach, keď v Amerike, ktorá len pred pár desiatkami rokov zrušila segregáciu, dala rovnaké práva aj obyvateľom tmavej pleti, si zvolila prezidenta tmavej pleti - Baraka Obamu.

To si doteraz nevedel (hádám) nikto predstaviť. Starší sa pamätáme na Martina Luthera Kinga, bojovníka za práva černochoch, ktorý priviedol mohutný sprievod občanov tmavej pleti až do Washingtonu a zaplatil za to životom. Barak Obama vo svojej reči po zvolení stále opakoval: „my to môžeme, my to dokážeme, dá sa to“ - a ja chcem veriť, že sa to už naozaj dá, aby Amerika zrástla, aby prekonala tie priepastné rozdiely, s ktorými sa nevedela vyrovnáť.

V jednom komentári som počul, že Barak Obama sa stal už ako dospelý vedome kresťanom, hoci ho rodičia k tomu doma nevedeli. Pred dvoma rokmi sa však s tým spoločenstvom rozišiel, pretože pastor toho spoločenstva už napätia moderného sveta neunesol, podľahol apokalyptickým náladám, začal na tento svet privolávať oheň a síru.

Takéto hlasy v súčasnosti nie sú až také zriedkavé. Pod ťarchou zložitosti dnešného sveta im často mnohí podliehame a dokonca sa pri tom ešte odvolávame na Bibliu.

V Biblii naozaj zaznieva aj tento hlas, ale nie ako jediný a nie ako posledný. Biblia hovorí o nádeji nielen pre jednotlivca, ale aj pre svet. Nezakrýva si oči pred rizikami a nebezpečenstvami. Neponáhľa sa s lacnou útechou, ani k nám ľuďom, ale jej základný tón je pokojný. Je to reč o pokoji, ktorý človeku nemôže nikto a nič vziať. Človek sa musí vedieť aj v našom náročnom a zložitom svete pokojne venovať svojim úlohám. Tomu čo treba, čo možno urobiť práve tu a práve dnes.

Takýto hlas zaznieva aj v evanjeliu:

„Bude to tak, ako keď sa istý človek chystal na cestu. Zavolať si sluhov a zveril im svoj majetok: jednému dal päť talentov, druhému dva a ďalšiemu jeden, každému podľa jeho schopností, a odcestoval. Ten, čo dostal päť talentov hneď šiel, obchodoval s nimi a získal ďalších päť. Podobne aj ten, čo dostal dva, získal ďalšie dva. Ale ten, čo dostal jeden, šiel, vykopal jamu a peniaze svojho pána ukryl. Po dlhom čase sa pán tých sluhov vrátil a začal s nimi účtovať. Predstúpil ten, čo dostal päť talentov, priniesol ďalších päť talentov a vrazil „Pane, päť talentov si mi odovzdal a hľa ďalších päť som získal.“ Rovnako tak ten čo dostal dva talenty, priniesol ďalšie dva.

Obaja počuli od pána odpoveď, že boli verní nad málom, a tak ich ustanovil nad mnohým, nech vojdú do radosti svojho Pána. Predstúpil aj ten, čo dostal jeden talent a hovoril: „Pane, viem, že si tvrdý človek, žneš, kde si nesial...“ Bál som sa, preto som išiel a ukryl tvoj talent v zemi. Jeho pán mu povedal. Zlý a lenivý sluha a ostatným povedal. Vezmite mu talent a dajte ho tomu, čo má desať talentov“ (podľa Mt 25, 14-30).

Tí, ktorí talent dostali, mali majetok rozmnožiť pre seba i pre pána, nie zakopať. Je to obrazná reč.

Každý prichádza na tento svet so svojimi talentami, so svojimi možnosťami. Nesmie, nemal by ich zo strachu pred zodpovednosťou zanedbať, zakopať.

Symbol Božej lásky

Kto z nás nepozná symboliku srdca? Práve k tomuto tajomstvu lásky sme dnes pozvaní, a to uprostred každodenných starostí, práce a všedného života.

Symbol srdca zaujíma ústredné postavenie v mystike, náboženstve či poézii všetkých kultúr a národov sveta. Z antickej mytológie je známe, že Odysseus uvažoval a rozhodoval sa „srdcom pripraveným“. V Iliade je hlúpy človek nazývaný „človekom nemúdreho srdca“. Indickí mystici umiestnili duchovného človeka, jeho skutočné „Ja“ do srdca. Vo Svätom písme sa toto označenie vyskytuje viac ako 370-krát. Srdce je tu chápané ako miesto myslenia, cítenia, miesto túžob, chcenia... Z biblického hľadiska sa srdce stáva stredom života v každom zmysle slova.

Teológ srdca - sv. Augustín - nazýva srdce „praslovom nášho jazyka“. Je to stred, tu sa človek rozhoduje, odtiaľto vychádza láska. A práve o túto hodnotu ide dnes, keď slávime sviatok Ježišovho Srdca.

Jeho srdce je najdôležitejší bod sveta, lebo jeho láska je pre všetkých. Ježiš to prejavil mnohokrát vo svojom živote, ale veľmi výrazne sa to potvrdilo na kríži, keď z jeho prebodnutého srdca vyšla krv a voda - symbol nového života, ktorý nám dáva v nevyčerateľnej miere.

Nedávno som bol svedkom návštevy detí z materskej škôlky v kostole. Cítili sa tu ako doma. Po počiatočnom okúšaní sa rozbehli po chráme. Skupinka sa zastavila pri oltári Božského Srdca, kde bola v nadživotnej veľkosti socha Ježiša s rozopätými rukami a so zvýrazneným zlatým srdcom na hrudi. Ježiš rozprestiera naširoko ruky k veľkému pozvaniu. Všetci môžu k nemu prísť. A deti to veľmi rýchlo pochopili. Zavolali aj ďalšie. A keďže deti rady napodobňujú, nacvičovali Ježišovo gesto rozopätých rúk. Najprv sú ruky a ramená tesne pri sebe a potom sa od seba vzdalujú... „Tak ďaleko,“ hovoria deti, a cítia bezhraničnú diaľku. Áno, tak ďaleko, ba oveľa ďalej siaha Božia láska! Niektoré z detí aj prichádzajú ku koreňu tejto lásky: „Pozrite! Ten muž má zlaté srdce!“ Jednoduchá, ale veľmi zrozumiteľná exegéza: Boh má srdce pre nás! Má zlaté srdce. Či si nepamätáme na jeho pozvanie: „*Podťe ku mne všetci...?*“

Jeho srdce - **On sám** - je tu pre všetkých, ako to vyjadruje aj talianska kniha s názvom *Pútnikom lásky*:

„On je tu pre tých, ktorí milovali a boli milovaní, aby ďakovali tomu, ktorý je sám láskou; aj pre tých, ktorí milovali, bez toho, aby boli milovaní, lebo vedeli stále znovu prijať lásku toho, ktorý je sám toho schopný. Nakoniec je tu aj pre tých, ktorí nemilovali, lebo nemohli alebo nevedeli milovať, v nádeji, že sa stretnú s tým, ktorý ich miluje, a tak ich oslobodí od strachu pred láskou a dodá im odvahu láske dôverovať.“

Tajomstvo Srdca Boha teda nie je bezvýznamná kapitola nášho vzťahu k Bohu, ktorú možno vymazať. Veď obohacuje náš život a dáva mu zmysel. Preto nám bol tento sviatok darovaný uprostred každodennosti, ktorá je často bez srdca. Nech je však ten dnešný deň naplnený láskou.

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku

Ani Amerika, ani jej prezident to určite nebudú mať v nasledujúcich rokoch ľahké. A určite ešte budú mnohí, ktorí podľahnú strachu a úzkosti a budú privolávať skazu na tento svet. Budú chcieť postaviť proti sebe náboženstvá, rasy či národy, alebo aspoň národnosti, napríklad tak, ako i niektorí robia u nás doma a v Maďarsku, pretože nevedia nájsť ten pravý pokoj vo svojej duši.

Evanjelium nás chce vrátiť k pokojnej, vytrvalej tvorbe, k sústredenému zápasu o tento svet a o jeho budúcnosť. Budúcnosť je možná a my môžeme pre ňu mnoho urobiť. Nesmieme na ňu (iba) čakať so založenými rukami ani my na Slovensku. To je odkaz Biblie, ale aj odkaz novembra 1989.

Ján Sucháň „Otče náš“

„*Na birmovke nepočujúcich vidím posunok pre meno Ježiš: dotyk prsta jednej ruky dlane ruky druhej. Čiže Kristove rany prijaté za naše hriechy.*“

„*Ježišu, živý chlieb, premieňaj nás na ľudí dobrých ako chlieb, čo druhých sýtia láskou.*“

Mons. Jozef Halko, biskup

Na minútku

Úžasný poriadok v Božej prírode

Pri jesenných vychádzkach do prírody si nemôžem nevšimnúť krdlíky sťahovavých vtákov, ktoré sa v tomto čase premiestňujú zo svojich hniezdísk u nás do svojich dočasných zimovísk k Stredozemnému moru alebo až do Afriky. Priznám sa, že pri pohľade na krdeľ sťahujúcich sa divých husí zoradených v tvare klina nevychádzam z úžasu, v akom poriadku žije Božia príroda. Každý sťahovavý vtáčik má vo svojich krídlach napísaný nielen deň odletu, ale potom na jar aj deň priletu. Akýsi nepísaný kalendárik odletov a priletov dodržiavajú všetci sťahovaví operenci. Najskôr naše končiny opúšťajú dážďovníky, za nimi sa na svoju púť do zimoviska vyberajú lastovičky a belorítky... Sťahovanie vtákov patrí k jedným z najväčších fenoménov, ktoré učinil Stvoriteľ v prírode. Je to zázrak, keď sa lastovičiatko, ktoré sa vyliahlo niekde v stajni na dedine, vráti zase na jar do svojho rodiska. Aj keď sa lastovičky sťahujú spolu, a tak staré vtáky ukážu mladým cestu do zimoviska a nazad do rodiska. Taký strakoš alebo i penica sa však sťahujú do teplých krajov individuálne, a aj tak potrafia do svojho zimoviska a rodiska hneď prvý raz! No a to už je naozaj veľký Boží zázrak, keď malý vtáčik má v sebe zakódovaný od svojich predkov plán cesty domov i na zimovisko, ako aj presný kalendár sťahovania.

Sťahovanie vtákov je len jedným z mnohých príkladov svedčiacich o nevšednom poriadku, ktorý panuje v Božej prírode. V tomto úžasnom diele Stvoriteľa je všetko zariadené a usporiadané ľudskému rozumu nepochopiteľne, až to vyráža dych. Človek ako Božie stvorenie, ktorému Stvoriteľ zveril do opatery prírodu, má povinnosť tento jeho jedinečný zázračný výtvar zachrániť pre budúce generácie.

Miroslav Saniga „Zrkadlenie Stvoriteľa v prírode“